

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/133/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219205849
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7219205849.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcov v 1. rade I. Y., Y.. X.X.XXXX, R., L. X A. X. B. Q.. I. Y., I., Y.. XX.XX.XXXX, C. XX, R. Y. N., obaja zastúpení JUDr. Jánom Mikuľakom, advokátom, Košice, Františkánska 5, proti žalovanému Q.. Z. C., Y.. XX.XX.XXXX, R., L. X, zastúpenému JUDr. Martou Šuvadovou, advokátkou, Košice, Floriánska 16, o určenie, že vec patrí do dedičstva a o zaplatenie 11 300 eur s príslušenstvom o odvolaní žalobcov proti rozsudku 10C/40/2019 - 254 z 24.6.2021 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému priznáva proti žalobcom v 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že žalobu zamietá a žalovaný má proti žalobcom nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2.1.V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobcovia sa proti žalovanému domáhali určenia, že do dedičstva po poručiteľovi N. Y., Y.. XX.X.XXXX, ktorý zomrel XX.X.XXXX, patrí pohľadávka vo výške 7 000 eur voči žalovanému z titulu vyplatenia sumy 3 000 eur 6.6.2017, sumy 2 000 eur 27.6.2017 a sumy 2 000 eur 7.7.2017, a tiež pohľadávka vo výške 4 300 eur predstavujúca kúpnu cenu vyplývajúcu z kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi I. N. Y., Y.. XX.X.XXXX a kupujúcim Q.. Z. C., Y.. XX.XX.XXXX, uzatvorenej 4.1.2017, za prevod nehnuteľností vedených Okresným úradom Košice - okolie, katastrálny odbor v okrese Košice - okolie, obec Veľká Lodina, katastrálne územie G. V., evidovaných na liste vlastníctva č. XXX. Žalobcovia súčasne požadovali od žalovaného úroky z omeškania zo žiadanej sumy vo výške 5 % ročne od 3.3.2019 do zaplatenia, a to spoločne a nerozdielne.

2.2.Uplatnený nárok žalobcovia odôvodnili, že sú ako synovia N. Y., Y.. XX.X.XXXX, Y. E. Z. X, R., ktorý zomrel XX.X.XXXX, jeho dedičia. Počas života otca žalobcovia vedeli, že ich otec je v kontakte so žalovaným, ako aj o tom, že zo strany otca boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky a v pozostalosti poručiteľa sa nenachádzal žiaden doklad o vrátení poskytnutých finančných prostriedkov, ako ani o inom vyrovnaní, že listom z 19.11.2018 vyzvali žalovaného na úhradu sumy 7 000 eur do 20.12.2018. Sumu 4 300 eur si uplatňovali s odôvodnením nezaplatenia kúpnej ceny na základe kúpnej zmluvy zo 4.1.2017.

2.3.Žalovaný navrhol súdu, aby žalobu zamietol.

2.4.Súd zistený skutkový stav posúdil podľa § 2 ods.1, § 460 OZ, § 149, § 150 ods. 1 CSP, § 724, § 731, § 588, § 580, § 581 ods.1,2,3 OZ, § 167e ods.1, § 166a ods. 1 písm. a), § 166c ods. 1 písm. a) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej ako ZKR).

2.5.Súd lustráciou v dostupných registroch súdnych konaní zistil, že na majetok žalovaného bol 22.8.2017 vyhlásený konkurz. Žalovaný bol ako dlžník zbavený všetkých dlhov, ktoré môžu byť

uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Okresný súd Košice I v uznesení 31Odk/54/2017 z 2. 10. 2017 za správcu podstaty ustanovil K. K. Š.. 9.2.2018 bol v Obchodnom vestníku zverejnený oznam o zrušení konkurzu z dôvodu, že konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. V dôsledku vyhláseného konkurzu mal žalovaný s poukazom na § 166a ods.1 písm. a) ZKR za to, že pohľadávok, o ktoré v tomto konaní ide, bol konkurzom zbavený, keď mali vzniknúť v roku 2017 (záloha na stavbu v sume 3 000 eur zo 6.6.2017, záloha na stavbu 2 000 eur z 27.6.2017, záloha na stavbu/pôžička 2 000 zo 7.7.2017 a kúpna cena titulom kúpnej zmluvy zo 4.1.2017). Žalobcovia poukazovali na § 166c ods. 1 písm. a) ZKR a považovali pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto konania, za nedotknuté konkurzom. Michal Nemeč, neuvedený v zozname veriteľov, nebol správcom konkurznej podstaty podľa vlastného písomného vyjadrenia upovedomený o vyhlásení konkurzu. V dôsledku uvedeného nie je potom samo o sebe rozhodujúce, že pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto sporu, mali vzniknúť ešte v roku 2017, teda pred vyhlásením konkurzu (príčom dátum splatnosti pre posúdenie, či je v súlade so ZKR konanie zastaviť, nie je podstatný). Ak ide o pohľadávku fyzickej osoby (v čase vyhlásenia konkurzu Michal Nemeč), ktorú táto nenadobudla postúpením, prevodom alebo prechodom s výnimkou dedenia a nebola prihlásená do konkurzu z dôvodu, že veriteľ nebol správcom o vyhlásení konkurzu písomne upovedomený, súdne konanie, ktorej je predmetom, nemožno zastaviť z dôvodu vyhláseného konkurzu. Taká pohľadávka musí byť riadne prejednaná. Súd, preto napriek vyhlásenému a 9.2.2018 zrušenému konkurzu na majetok žalovaného v konaní pokračoval a vec meritórne rozhodol.

2.6.Súd konštatoval, že žalobcovia uplatnili nárok v časti titulom uzavretia zmluvy o pôžičke (7 000 eur) a v časti titulom nezaplatenia kúpnej ceny (4 300 eur). Žalobcami boli predložené listinné dôkazy, z ktorých nepochybne vyplynulo, že otec žalobcov, Michal Nemeč, odovzdal žalovanému postupne 5 000 eur ako „zálohu na stavbu“, resp. „zálohu/pôžičku na stavbu“ a že žalovaný 7.7.2017 potvrdil prijatie 2 000 eur na rovnaký účel, a tiež to, že medzi N. Y. a žalovaným bola uzavretá kúpna zmluva, ktorou N. Y. ako predávajúci previedol na žalovaného ako kupujúceho nehnuteľnosti za kúpnu cenu 4 300 eur. Splatnosť kúpnej ceny bola stanovená tak, že k nej malo dôjsť najneskôr v deň podpisu zmluvy „a následnom podaní návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností“, vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam bol povolený 19.7.2018.

2.7. Žalovaný poprel, že by v prípade súm odovzdaných mu N. Y. v 6.6.2017 a 27.6.2017 išlo o pôžičku a ďalej tiež odovzdanie ďalších dvoch tisíc eur, keď uviedol, že potvrdenie zo 7.7.2017 bolo vydané duplicitne a týkalo sa prevzatia sumy 2 000 eur ešte 27.6.2017. Sumy nim prijaté mali predstavovať zálohy nákladov spojených s realizáciou elektrickej prípojky na pozemku N. Y., keď na základe „žiadosti a prosby“ N. Y. pre neho žalovaný realizoval „všetko potrebné“. Listinnými dôkazmi predloženými v konaní žalovaným (odsek 20., 21. a 22., 24. a 25. odôvodnenia tohto rozsudku) sa mu podarilo preukázať, že na pozemku N. Y. - záhrade vo Veľkej Lodine, Kapustníky, č. parc. 252/48, bola zrealizovaná drobná stavba - elektrická prípojka a uvedené odberné miesto bolo pripojené do distribučnej sústavy. Zároveň nimi bolo preukázané (Rozpis vykonaných prác, čestné vyhlásenie K. C.), že celkové náklady za vykonané dielo boli 11 760 eur, pričom túto postupne uhradil len žalovaný (čestné vyhlásenie K.Y. C., dodávateľa a zhotoviteľa elektrickej prípojky). Z toho cena pre parcelu 252/48, teda parcelu v tom čase vo vlastníctve N. Y., bola 6 755 eur a táto bola k 10.8.2017 zaplatená vo výške 5 000 eur. K výhradám žalobcov týkajúcich absencie základných náležitostí Krycieho listu, a to najmä identifikácie objednávateľa a zhotoviteľa a dátumu, súd uvádza, že ho považoval za hodnoverný dôkaz, a to bez potreby predloženia jeho originálu. Z Krycieho listu je jednoznačné, akej stavby sa týka, pričom pri parcelách 252/41 a 252/48 sú uvedené mená žalovaného a N. Y.. Absencia dátumu neznehodnocuje tento dôkazný prostriedok v smere, aby z neho nemohol byť získaný relevantný dôkaz o realizácii prípojky a odhadovaných nákladoch.

2.8.Na základe hodnotenia vykonaných dôkazov je zrejmé, že žalobcovia nepreukázali, že medzi ich právnym predchodcom - N. Y. a žalovaným bola uzavretá zmluva o pôžičke tak, ako to uvádzali v žalobe. Zo žiadnych dôkazov nimi predložených nevyplývalo, že medzi ich otcom a žalovaným existovala dohoda o vrátení peňažných prostriedkov v celkovej výške 7 000 eur, čo je pojmovým znakom zmluvy o pôžičke. Naopak, žalovaný preukázal, že uhradil cenu vykonaného diela - elektrickej prípojky aj v rozsahu týkajúcom sa pozemku vo vlastníctve nebohého N. Y. jej zhotoviteľovi, a to v celkovej výške 6 755 eur. Žalobcovia pred podaním žaloby (ako je zrejmé z nimi predloženej vzájomnej komunikácie), ale aj v priebehu konania opakovane vyzývali žalovaného na preukázanie skutočností, avšak základom, ktorý pre ich úspech v konaní museli preukázať oni, bolo naplnenie obligatórnych náležitostí zmluvy o pôžičke tak, ako ju upravuje Občiansky zákonník (§ 657 a 658), pretože ich v tom smere dôkazné bremeno zaťažovalo, keď išlo o rozhodujúcu skutočnosť uvedenú v žalobe, na ktorej časť svojho nároku u založili. To sa im v konaní nepodarilo, keď uzavretie zmluvy o pôžičke jednoznačne nevyplývalo zo

žiadneho z predložených dôkazov a žiadne ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania žalobcovia nemali. V priebehu konania v dôsledku procesnej obrany žalovaného túto časť predmetu sporu prehodnotili (čo výslovne neuviedli, no vyplynulo to z ich vyjadrení písomných i z prednesov na pojednávaní) a predmetom ich útoku bolo, že žalovaný nespotreboval celú sumu od poručiteľa v súlade s účelom, na ktorý boli poskytnuté. Zotrvali však na nárokovaní si celej sumy 7 000 eur. Aj za takej procesnej situácie platí rovnako skôr uvedené, pretože žalobcov zaťažovalo dôkazné bremeno spočívajúce v preukázaní odovzdania peňazí žalovanému vo výške, akú žalovali. Žalovaný preukázal, že suma 6 755 eur za realizáciu elektrickej prípojky pre N. Y. bola uhradená, z listinných dôkazov však vyplynulo, že žalovaný mal prijať sumu 7 000 eur. Príjmový pokladničný doklad na sumu 2 000 eur je datovaný 7.7.2017, dátum odovzdania peňažných prostriedkov z neho zrejmy nie je, a to na rozdiel od potvrdení o odovzdaní súm 3 000 eur a 2 000 eur v dňoch 6.6.2017 a 27.6.2017. Žalovaný namietal, že predmetné potvrdenie bolo vydané duplicitne, práve na naliehanie žalobcov ako synov N. Y.. Od žalovaného po tom, čo poprel, že by mu bolo odovzdaných ďalších 2 000 eur, rešpektujúc tzv. negatívnu dôkaznú teóriu, nemožno chcieť, aby preukázal, že ich neprevzal, resp. (čo ani netvrdil), že ich prevzal a použil v súlade s dohodou s nebohým N. Y.. Námietka duplicitného vystavenia potvrdenia o odovzdaní peňažných prostriedkov oslabuje žalobcami ponúknutý dôkaz natoľko, že nemožno uzavrieť, že preukázali odovzdanie ďalších dvoch tisícok žalovanému. Odovzdanie peňažných prostriedkov je pritom rozhodujúcou skutočnosťou, o ktorú žalobcovia svoj nárok opierali. O sume 2 000 eur, ktorá mala byť žalovanému odovzdaná 7.7.2017.

2.9. Žalobcovia po oboznámení s obranou žalovaného spočívajúcou v obstaraní realizácie elektrickej prípojky rozporovali výšku nákladov takeého diela, namietali jednotlivé položky Rozpisu vykonaných prác a dodávok, spochybnili oprávnenosť a primeranosť sumy, za ktorú mala byť elektrická prípojka realizovaná. Predložili aj cenovú ponuku vo výške 3 444,80 eura na preukázanie neprimeranosti nákladov vynaložených na realizáciu elektrickej prípojky na pozemku ich otca. Súd primeranosť a oprávnenosť jednotlivých položiek a celkovej ceny za realizáciu diela - elektrickej prípojky neskúmal, keď uzavrel, že na žalobcov právo, na základe ktorého by tak mohli činiť, zo zmluvného vzťahu medzi N. Y. a žalovaným neprešlo. Žiadosť/prosba o zabezpečenie realizácie elektrickej prípojky na pozemku N. Y. adresovaná žalovanému, ktorý zabezpečoval jej realizáciu aj na svojom pozemku, vykazuje znaky príkaznej zmluvy (§ 724 a nasl. OZ). Smrťou N. Y. v postavení príkazcu zmluva zanikla (§ 731 OZ a § 33b OZ). V konaní nevyplývalo ani z tvrdení strán sporu a ani z predložených listinných dôkazov, že by náležitou dohodou medzi nebohým otcom žalobcov a žalovaným bola odmena pre žalovaného za zrealizovanie elektrickej prípojky, preto uvedený vzťah súd nemohol kvalifikovať ani ako zmluvu o dielo (§ 631 a nasled. OZ) a ani ako zmluvu o obstaraní veci (§ 733 a nasl. OZ). Nebolo žalobcami ani len tvrdené, že by ich otec za svojho života vznášal voči žalovanému akékoľvek nároky týkajúce sa ich dohody o realizácii elektrickej prípojky, pričom Rozpis vykonaných prác bol vyhotovený ešte za života otca žalobcov (10. 8. 2017).

2.10. Na základe uvedeného súd konštatoval, že žalobcovia nemajú právny titul, na základe ktorého by mohli výšku nákladov namietat', keď neboli a nie sú účastníkmi vzťahu medzi ich nebohým otcom a žalovaným. Ani postavenie dedičov ich neopravňuje bez ďalšieho na vytváranie nových (tzn. vzniknutých po smrti poručiteľa) nárokov. Navyše súd zdôraznil, že pre úspešnosť žaloby o určenie, že vec patrí do dedičstva, musí byť preukázané, že vec/pohľadávka existovala v čase smrti poručiteľa.

2.11. V časti o zaplatenie sumy 4 300 eur, resp. o určenie, že suma v uvedenej výške patrí do dedičstva, žalobcovia predložením kúpnej zmluvy zo 4.1.2017 preukázali postavenie žalovaného ako dlžníka, ktorého zaťažovala povinnosť kúpnu cenu za prevádzané nehnuteľnosti N. Y. ako predávajúcemu zaplatiť. Ustanovenie predmetnej zmluvy o splatnosti kúpnej ceny je zmätočné a podľa názoru súdu vedie až k jeho neurčitosti, keď povinnosť úhrady je stanovená „najneskôr v deň jej podpisu (4.1.2017) a následnom podaní návrhu na vklad vlastníckeho práva“. Hoci taká vada kúpnej zmluvy sama o sebe nemá význam pre posúdenie veci, žalovaný sa bránil tým, že kúpnu cenu uhradil započítaním proti pohľadávke voči N. Y. spočívajúcej v uhradenej cene K. K. titulom kúpnej zmluvy z 22.9.2016, ktorou mali byť do vlastníctva N. Y. prevedené nehnuteľnosti. Žalovanému sa podarilo preukázať, že kúpnu cenu vo výške 4 300 eur Jánovi Juhásovi zaplatil on, a to predložením čestného vyhlásenia Z. R., písomného potvrdenia K. K. aj jeho manželky E. K. (27. odsek odôvodnenia tohto rozsudku). Vlastníkom nehnuteľností, ktoré boli predmetom kúpnej zmluvy s predávajúcim K. K., sa nepochybne stal N. Y., keďže ich Kúpnu zmluvou zo 4.1.2017 previedol na žalovaného. Z hodnotenia dôkazov získaných zo stranami predložených listinných dôkazných prostriedkov vo vzájomnej súvislosti mal súd preukázanú existenciu dohody medzi poručiteľom a žalovaným týkajúcu sa nehnuteľností tak, ako to v konaní uvádzal žalovaný - Nehnuteľnosti „kúpoval“ žalovaný, ktorý uhradil kúpnu cenu (čestné vyhlásenie Z. R. a potvrdenie manželov K.) a nehnuteľnosti poručiteľ na žalovaného v krátkom čase po uzavretí prvej prevádzacej zmluvy previedol. Žalovaný (znova) nevyňaložil sumu 4 300 eur za prevod Nehnuteľností,

keď podpisom Kúpnej zmluvy mu vznikol dlh v takej výške voči poručiteľovi, za ktorého ale sumu 4 300 eur uhradil na základe zmluvy z 22.9.2016. Za započítací prejav súd, v zmysle dohody medzi poručiteľom a žalovaným, považoval samotnú Kúpnu zmluvu zo 4.1.2017. Ak teda žalobcovia preukazovali existenciu pohľadávky vo výške 4 300 eur Kúpnu zmluvou s poukazom na jej ustanovenie o úhrade kúpnej ceny, vzhľadom na procesnú obranu žalovaného a neurčitosť písomného zmluvného dojednania medzi poručiteľom a žalovaným nepreukázali, že kúpna cena vo výške 4 300 eur mala byť zaplatená ich otcovi v čase a spôsobom, akým tvrdili. Súd tiež poukazuje na to, že poručiteľ zomrel (viac ako) rok po podpise Kúpnej zmluvy a v konaní nebolo ani len tvrdené, že by za života vznášal proti žalovanému akékoľvek nároky vyplývajúce z uzavretej kúpnej zmluvy. Naopak skutočnosti uvedené žalovaným odôvodňujú záver o jej zániku pred jeho smrťou. Ďalšie skutočnosti uvádzané stranami sporu, konkretizácia vzťahu medzi N. Y. a žalovaným, okolnosti uzatvorenia kúpnych zmlúv, nemali pre posúdenie veci význam. Podstatným pre záver o (ne)dôvodnosti nároku žalobcov v časti 4 300 eur v kontexte už vyššie uvedeného bolo, že žalovaný preukázal existenciu pohľadávky vo výške 4 300 eur voči N. Y.. Po predložení relevantných dôkazov žalovaným sa žalobcovia obmedzili na tvrdenie, že spôsob zaplataenia kúpnej ceny nebol v zmluve uvedený správne. S takým konštatovaním možno, samozrejme, súhlasiť; ani existencia ustanovenia zmluvy v rozpore so skutočnosťou či porušenie termínu splatnosti nemení nič na nedôvodnosti uplatneného nároku žalobcov, keď podstatné je len to, či k úhrade kúpnej ceny došlo alebo nie.

2.12.Pre úplnosť súd uviedol, že pokiaľ sa žalobcovia určovajú žalobou domáhali, že finančné prostriedky patria do dedičstva, v prípade ich úspechu ohľadne tejto časti procesného nároku, by táto suma bola predmetom jej prejednaní v dedičskom konaní. Súd by preto druhej časti uplatneného nároku vzhľadom na uvedené nemohol vyhovieť, keď by tak obišiel dedičské konanie a jeho závery o ďalšom majetku poručiteľa.

2.13.O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods.1 CSP tak, že plne úspešnému žalobcovi (zrejme žalovanému pozn. odv. súdu) priznal nárok v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude v súlade s § 262 ods.2 CSP rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením.

3.1.Rozsudok napadli včas podaným odvolaním žalobcovia a to s poukazom na odvolacie dôvody vymedzené v § 365 ods.1 písm. d), f), h) CSP, na báze nasledovnej právnej argumentácie:

3.2.Žalobcovia konštatovali, že súd rozsudkom z 24.06.2021 žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, čo odôvodnil tým, že nepreukázali, že medzi ich právnym predchodcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o pôžičke, ako aj zo žiadnych predložených dôkazov nevyplývalo, že medzi ich otcom a žalovaným existovala dohoda o vrátení peňažných prostriedkov v celkovej výške 7 000 € a že žalovaný preukázal, že uhradil celú cenu vykonaného diela - elektrickej prípojky aj v rozsahu týkajúcom sa pozemku vo vlastníctve nebohého N. Y., pričom žalobcovia nepreukázali poskytnutie finančných prostriedkov z titulu pôžičky. V časti o zaplataenie sumy 4 300 €, žalobcovia preukázali postavenie žalovaného ako dlžníka, ktorého zaťažovala povinnosť kúpnu cenu za prevádzané nehnuteľnosti N. Y. ako predávajúcemu zaplatiť. V tejto časti súd prvej inštancie konštatoval, že k zaplataeniu kúpnej ceny došlo započítaním, kde súd za započítací prejav považoval samotnú kúpnu zmluvu zo 04.01.2017.

3.3.Žalobcovia so závermi súdu nesúhlasia. Predmetom konania je určenie, že pohľadávky v celkovej výške 11 300 € patria do dedičstva po poručiteľovi, ako ja návrh na zaplataenie uvedenej sumy spoločne a nerozdielne žalobcom.

3.4.Žalobcovia o poskytnutí finančných prostriedkov v celkovej výške 7 000 € nemali bližšie informácie, preto vychádzali zo známych skutočností o pôžičke, kontaktovali žalovaného, ktorý však pred začatím súdneho konania nevedel relevantným spôsobom preukázať účel poskytnutia a použitie týchto prostriedkov. Tvrdenia, ako aj dôkazy zo strany žalovaného boli prezentované až v rámci súdneho konania, čo vyplýva z dátumu vytvorenia týchto dôkazov, ako aj účelu ich predloženia ako dôkazu v súdnom konaní. Až v čase súdneho konania sa žalobcovia dozvedeli o titule poskytnutia finančných prostriedkov, ako aj ich použití. Uvedené vyplýva nielen z podanej žaloby, ale aj argumentácie žalobcov v tomto konaní. Negatívnu dôkaznú teóriu, je potrebné aplikovať aj na stranu žalobcov. Je preukázané a nesporné poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému a to zo strany otca žalobcov. Je nesporné, že žalobcovia sú dedičmi po poručiteľovi, ktorí ako jediní sú oprávnení k ochrane práv, ktoré pôvodne patrili ich otcovi. Ak žalobcovia disponujú dôkazmi o poskytnutí finančných prostriedkov, ale nemajú dostatočné informácie o ich vrátení alebo použití, resp. informácie o týchto skutočnostiach sú nedostatočné (ako v tomto konaní), bez rozhodnutia súdu nie je možné riadne chrániť oprávnené záujmy žalobcov. Žalobcovia mali dôkazy o poskytnutí finančných prostriedkov, avšak presný titul ich poskytnutia, ako ani

informácie o ich použití nemali k dispozícii. V dôsledku toho sa automaticky dostali do dôkaznej núdze. Na druhej strane, jedine žalovaný mal a má možnosť všetky pochybnosti na strane žalobcov vyvrátiť, avšak napriek súdnemu konaniu a rozhodnutiu súdu prvej inštancie, k tejto skutočnosti nedošlo.

3.5. Rozhodnutie súdu považujú žalobcovia za arbitrárne a nepreskúmateľné. Konajúci súd sa dostatočným spôsobom nevysporiadal so všetkými dôkazmi, ako ani tvrdeniami (najmä žalobcov) a rozhodol v rozpore s vykonanými dôkazmi. Súd sa prípadnou otázkou vydania bezdôvodného obohatenia (ako bolo uvedené aj v podaní žalobcov z 10.08.2020) nezaoberal a túto žiadnym spôsobom neposúdil.

3.6. Tvrdenie žalovaného o použití finančných prostriedkov neobstojí. Je preukázané, že zo strany poručiteľa došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov a zároveň je nesporné, že žalobcovia sú jedinými dedičmi po poručiteľovi. Žalovaný zdokladovanie poskytnutých finančných prostriedkov na výzvu žalobcov nevykonal. Taktiež nepredložil žiaden dôkaz o tom, že došlo k vysporiadaniu všetkých vzťahov s poručiteľom. Z uvedeného dôvodu sú preto žalobcovia toho názoru, že ak žalovaný tvrdí, že poskytnuté finančné prostriedky boli použité na výstavbu el. prípojky, je povinný tieto prostriedky zúčtovať, inak dochádza na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu. V rozsahu bezdôvodného obohatenia dochádza zároveň ku vzniku pohľadávky patriacej poručiteľovi a následne dedičom. Nie je zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k záveru, že právo, na základe ktorého by si žalobcovia mohli uplatniť akékoľvek nároky voči žalovanému, na nich neprešlo. V rámci obrany žalovaný tvrdil, že poskytnuté finančné prostriedky boli použité na realizáciu el. prípojky. Podľa vyjadrenia žalovaného z 23.09.2019 bod Ad 2), tretí odsek „v marci 2017 došlo k ukončeniu realizovaných prác, avšak Vsl. elektrárne, a.s. odmietli zapojiť elektroprípojku a elektromer, pretože v medzičase sa zmenila legislatíva v rámci Európskej únie.“ Uvedené vyhlásenie je v rozpore s predloženými dôkazmi a to najmä Správy o odbornej prehliadke a odbornej skúške elektrického zariadenia vykonanej dňa 31.12.2016, pre odberné elektrické zariadenie vrátane elektromerového rozvádzača RE pre záhrada - Veľká Lodina, č. parcely 252/48, k.ú G. V., ako aj faktúre za pripojovací poplatok z 11.01.2017, ktoré boli predložené žalobcami ako dôkaz k ich stanovisku zo dňa 12.11.2019. Vychádzajúc z týchto dôkazov, k realizácii el. prípojky muselo dôjsť najneskôr ku koncu roka 2016, keďže bez realizácie el. prípojky nemohla byť vykonaná odborná prehliadka, ako ani nemohlo dôjsť k pripojeniu odberného miesta, ako to vyplýva z uvedenej faktúry. Napriek jednoznačným dôkazom (revíznej správe a faktúre VSD), ktoré sú v zjavnom rozpore s tvrdením a dôkazom predloženým žalovaným, súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou žiadnym spôsobom nezaoberal a nevysporiadal. Obmedziť sa na konštatovanie, že žalobcovia neboli a nie sú účastníkmi vzťahu medzi ich nebohým otcom a žalovaným, a ani postavenie dedičov ich neopravňuje bez ďalšieho na vytváranie nových (tzn. vzniknutých po smrti poručiteľa) nárokov je nedostačujúce a nepreskúmateľné. Súd v odôvodnení rozsudku uvádza, že žalobcami nebolo ani tvrdené, že by ich otec počas života vznášal akékoľvek nároky týkajúce sa ich dohody o realizácii el. prípojky. Ako bolo počas celého konania zo strany žalobcov prezentované, títo mali vedomosť o kontakte žalovaného s ich otcom, ale nemali prehľad o ich vzájomných dohodách. Je prirodzené, že ak sa po smrti poručiteľa objavia nezrovnalosti v jeho majetku, majú dedičia záujem o ich objasnenie, čo bolo aj predmetom tohto konania. Ak by žalovaný predložil jednoznačné dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia, žalobcovia by boli nútení akceptovať závery súdu prvej inštancie. V tomto konaní sú však tvrdenia a dôkazy strán sporu v zjavnom rozpore. Na jednej strane žalovaný tvrdí a predkladá dôkazy, že finančné prostriedky poskytnuté otcom žalobcom boli použité na výstavbu el. prípojky (realizovaná v marci 2017), avšak žalobcovia disponujú dôkazmi, že na tejto el. prípojke bola už v decembri 2016 vykonaná prehliadka a skúška a následne v januári 2017 bol zaplatený aj pripojovací poplatok, z čoho vyplýva jasný záver o tom, že el. prípojka už musela byť realizovaná. Ako mohla byť výstavba tejto prípojky, na ktorú sa podľa vyjadrení žalovaného použili finančné prostriedky poručiteľa realizovaná v marci 2017, ak už podľa dôkazov došlo k jej napojeniu v decembri 2016/januári 2017? Ak zároveň bola prípojka vybudovaná v marci 2017 a finančné prostriedky poskytnuté v 06-07/2017, z akého dôvodu je poskytnutie finančných prostriedkov uvedené ako záloha/pôžička? Prečo, ak v prípade žalovaného súd aplikuje ustanovenia o negatívnej dôkaznej teórii, túto teóriu neaplikuje aj v prípade žalobcov? Žalobcovia sú toho názoru, že súd sa dostatočným spôsobom nevysporiadal s ich argumentáciou, otázkami, ktoré vyvstali v rámci konania ako ani s rozpormi v dôkazoch. Z týchto dôvodov je napadnuté rozhodnutie nepreskúmateľné, čím sa žalobcom odňalo právo na spravodlivý proces.

3.7. Nie je možné sa stotožniť len s konštatáciou o existencii dohody medzi žalovaným a poručiteľom, ale je potrebné brať v úvahu aj povinnosť žalovaného k vykonaniu zúčtovania poskytnutých finančných prostriedkov a účelnosti ich použitia. Uvedené je potrebné vykonať najmä z dôvodu, že žalobcovia sú dedičmi poručiteľa, ktorí ako jediní sú oprávnení chrániť práva a povinnosti patriace poručiteľovi. Vychádzajúc z cenovej ponuky spol. SBB Tech, s.r.o., ktorá práce na realizáciu el. prípojky ocenila na

3 444,80 €, a žalovaným predloženým vyčíslením vo výške 11 760 € je rozdiel týchto ponúk 8 315,20 €, ktoré je žalovaný povinný zúčtovať.

3.8. Žalobcovia disponujú len potvrdeniami o poskytnutí finančných prostriedkov (ktoré je nesporné), ale nemali (až do súdneho konania) žiadnu vedomosť o ich použití. Sú preto toho názoru, že je práve povinnosťou žalovaného preukázať použitie týchto finančných prostriedkov, pričom v prípade nepreukázania ich použitia dochádza na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu. Žalovaný okrem tvrdení, že žalobcovia mali o všetkom vedomosť, nepredložil v tomto smere žiadne dôkazy. Nie je preto možné od žalobcov požadovať preukázanie existencie niečoho, o čom nemajú vedomosť. Z uvedeného dôvodu žalobcovia môžu vychádzať len z tvrdení a dôkazov predložených žalovaným, ktoré sa s prihliadnutím na vykonané dôkazy, ako aj argumentáciu javia ako účelové.

3.9. Žalobcovia sa v rámci dokazovania (keďže neboli priamo účastníkmi vzťahu medzi otcom a žalovaným) sa nachádzali v dôkaznej núdzi. Dôvodnosť svojho nároku žalobcovia odvodzujú ako dedičia od nároku poručiteľa, ktorý mal právo riešiť otázku vysporiadania vzťahu so žalovaným, ktorý tak učiniť mohol (avšak z dôvodu smrti nemusel ukončiť proces vysporiadania), avšak žalobcovia o tejto skutočnosti nemajú žiadnu informáciu. Z uvedeného dôvodu sú žalobcovia toho názoru, že súd sa vykonanými dôkazmi nezaberal dostatočným spôsobom, tieto neposúdil samostatne a vo vzájomných súvislostiach a na základe toho dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

3.10. Žalobcovia nesúhlasia so závermi súdu aj v časti určenia, že pohľadávka v sume 4 300 € patrí do dedičstva po poručiteľovi a pridriavajú sa svojich doterajších vyjadrení. Podľa ich názoru nie je možné akceptovať spôsob zápočtu pre zaplatenie kúpnej ceny, ako sa uvádza v odôvodnení rozsudku a to s prihliadnutím na výklad zmluvných ustanovení, ako aj na (ne)majetnosť žalovaného zistenú v rámci konkurzu na jeho osobu. Žalobcovia opätovne zdôrazňujú, že v prípade posúdenia nároku na zaplatenia kúpnej ceny je potrebné vychádzať z textu kúpnej zmluvy, kde je jednoznačne uvedená podmienka zaplatenia kúpnej ceny, pričom nebola dohodnutá žiadna forma zápočtu, ako to tvrdí žalovaný. Žalobcovia sú preto toho názoru, že kúpnu zmluvu je potrebné vykladať v zmysle jej ustanovení a nie je možné prihliadať na tvrdenia žalovaného. S uvedenou argumentáciou žalovaného je v rozpore jeho konanie, keďže podal návrh na vklad až po roku a pol po uzatvorení kúpnej zmluvy a rok po žalobcom tvrdenom splnení podmienok na povolenie vkladu. S prihliadnutím na povolenie konkurzu na žalovaného je potrebné brať v úvahu aj tú skutočnosť, odkiaľ mal žalovaný finančné prostriedky na zaplatenie kúpnej ceny, ako to tvrdí. Ak na jednej strane nevie uspokojiť svojich veriteľov a podá na seba návrh na vyhlásenie konkurzu, na druhej strane má dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie kúpnej ceny?

3.11. Žalobcovia sú toho názoru, že dôkazy predložené žalovaným sú účelové a nie je možné na nich prihliadať. V prípade čestného prehlásenia K.. C. žalobcovia poukazujú na rozpor medzi týmto dôkazom (realizácia prípojky v roku 2017) a dôkazmi preukazujúcimi pripojenie prípojky do el. sústavy (koniec roka 2016), ako aj na neprimeranosť hodnoty realizácie el. prípojky a navýšenie konečnej ceny, ako je to uvedené v tomto vyjadrení. V prípade čestného prehlásenia Z.. R. A. K.. K. je zjavný rozpor medzi textom kúpnej zmluvy a (ne)majetnosťou žalovaného s prihliadnutím na vyhlásený konkurz. Vychádzajúc z textu kúpnej zmluvy, (ne)majetnosť žalovaného a čestné prehlásenie Z.. R. A. K.. K. je možné sa taktiež domnievať, že síce predmetná nehnuteľnosť sa mala kupovať v prospech žalovaného, avšak kúpna cena bola vyplatená N.. Y., ktorému mali byť finančné prostriedky poskytnuté na kúpu vrátene práve následným predajom už priamo žalovanému. Uvedená teória nie je v rozpore s tvrdeniami žalobcov a podľa ich názoru skôr odzrkadľuje skutočný spôsob kúpy predmetnej nehnuteľnosti, ako tvrdenia o existencii ničím nepreukázaného zápočtu a povolenia stavebných prác len „starousadlíkom“. Opätovne je potrebné poukázať na to, že ak by sa vyjadrenia žalovaného zakladali na pravde ku splneniu podmienok na vklad v prospech žalovaného došlo ešte počas života poručiteľa a preto nič nebránilo podaniu návrhu na vklad v čase splnenia týchto podmienok. Práve správanie samotného žalovaného, ako aj text kúpnej zmluvy vyvracia žalovaným tvrdenú dohodu o započítaní. Zo žiadnou z týchto skutočností sa však súd nevysporiadal.

3.12. V závere odôvodnenia rozsudku súd uviedol, „že pokiaľ sa žalobcovia určovacou žalobou domáhali, že finančné prostriedky patria do dedičstva, v prípade ich úspechu ohľadne tejto časti procesného nároku, by táto suma bola predmetom jej prejednania v dedičskom konaní. Súd by preto druhej časti uplatneného nároku vzhľadom na uvedené nemohol vyhovieť, keď by tak obišiel dedičské konanie a jeho závery o ďalšom majetku poručiteľa.“

3.13. Žalobcovia citovali znenie § 198 ods. 1, § 212 CMP a majú za to, že práve na vyriešenie toho, čo patrí do dedičstva, slúži sporové konanie o určenie, či vec patrí alebo nepatrí do dedičstva. S prihliadnutím na uvedené dedičia nemajú inú možnosť, ako sa súdnym konaním domáhať určenia, že majetok patrí do dedičstva. Je potrebné zdôrazniť, že rozhodnutie súdu o tom, či daný majetok patrí alebo nepatrí do

dedičstva nemá vplyv na plynutie premlčacích lehôt, preto ak by sa žalobcovia obmedzili len na prvú časť žalobného návrhu (určenie o tom, že predmetné pohľadávky patria do dedičstva) ale nebola by podaná žaloba o zaplatenie, vo výsledku by mohla nastať situácia, že síce by existoval výrok súdu o tom, že majetok patrí do dedičstva, avšak nároky z toho plynúce by boli premlčané, čím by došlo k oslabeniu nároku dedičov na uspokojenie sa voči dlžníkovi. Tým, že z právnych úkonov týkajúcich sa dedičstva sú až do právoplatného skončenie dedičského konania oprávnení a povinní voči tretím osobám všetci dedičia poručiteľa, a to spoločne a nerozdielne (solidárne), bola podaná žaloba aj o zaplatenie sumy 11 300 €, ktorú má žalovaný zaplatiť žalobcom spoločne a nerozdielne. Predmetom dedičstva (na základe samostatného návrhu dedičov) by v tomto prípade bola už priamo žalovaným zaplatená suma, ktorá by bola medzi dedičov rozdelená podľa výsledku dedičského konania. Týmto spôsobom nedochádza k obchádzaniu dedičského konania, ako to nesprávne uvádza súd prvej inštancie. Naopak, ak by sa žalobcovia obmedzili len na postup vyplývajúci z napádaného rozhodnutia, v prípade ich úspechu v konaní by mali síce výrok o tom, že sporná pohľadávka patrí do dedičstva, avšak táto pohľadávka by bola nevykonalá.

3.14. V neposlednom rade žalobcovia nesúhlasia s výrokom rozsudku o náhrade trov konania. Ako bolo uvedené, žalobcovia sa v tomto konaní ocitli v dôkaznej núdzi, kde (ne)oprávnenosť ich nároku je schopný preukázať len samotný žalovaný. Za týmto účelom bol ešte pred podaním žaloby vyzvaný k zdokladovaniu vysporiadania finančných prostriedkov s otcom žalobcov, čo však žalovaný dostatočným spôsobom nevykonával. Ako aj z dôkazov predložených žalovaným je zrejmé, tieto boli vytvorené až v rámci konania, preto sa žalobcovia mimo súdneho konania nemali možnosť žiadnym spôsobom presvedčiť o (ne)oprávnenosti ich nároku. Tým, že žalobcovia a žalovaný neboli a nie sú v žiadnom vzťahu, je zo strany žalobcov oprávnené okrem tvrdení požadovať aj predloženie dôkazov o pravdivosti tvrdení žalovaného, ktorými by žalovaný mal disponovať. Tým, že všetky dôkazy na podporu tvrdení žalovaného boli vytvorené až v rámci súdneho konania sú žalobcovia toho názoru, že sú v súlade s § 257 CSP dané dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhrady trov konania.

3.15. Žalobcovia toho názoru, že zo strany súdu došlo k porušeniu základného princípu civilného sporového poriadku zakotvenú v čl. 2 ods.1 CSP. Žalobcovia preto navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, alternatívne zrušil a vec vrátil späť na ďalšie konanie. V prípade, ak odvolací súd dospeje k záveru, že nie sú dané dôvody na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku, aby žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

4.1. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril žalovaný, ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza zo správneho právneho posúdenia celej veci.

4.2. Žalobcovia v podanom odvolaní neuviedli podľa názoru žalovaného žiadnu novú právne relevantnú skutočnosť, iba skutkovo a právne zotrvávajú na argumentoch, ktoré sú už aj súdu a aj žalovanému známe a s ktorými sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia argumentačne riadne vysporiadal. Ich odvolanie neobsahuje žiadne také skutočnosti, ku ktorým by sa žalovaný nebol vyjadril k v priebehu konania nezaujal stanovisko. Žalovaný uvádza, že má za to, že tvrdenia žalobcov vychádzajú z mylných predpokladov a z ich účelových tvrdení, ktoré boli a sú vedené len snahou privodiť si lepšiu pozíciu v konaní (než by im podľa práva a spravodlivosti mala pripadnúť). Žalobcovia naďalej ignorujú, že neb. N. Y. si za svojho života voči žalovanému žiadne svoje nároky neuplatňoval. Voči žalovanému žiadne pohľadávky neevidoval a všetky veci voči nemu považoval v celosti za vysporiadané. Žalobcovia počas súdneho konania a ani v rámci odvolania nepredložili žiaden dokaz o opaku a dokonca nič, čo by svedčilo nejakému odkazu ich otca, že mu žalovaný čokoľvek dlžný, iba zotrvávajú na svojich tvrdeniach o oprávnenosti ich nárokov.

4.3. Žalovaný už vo svojom prvotnom vyjadrení k žalobe poukazoval na to, že žalovaný a žalobcovia nie sú pre seba vzájomne neznáme osoby, že sa opakovane za života neb. N. Y. všetci spolu stretli a to aj v čase, kedy už bolo zrejmé ťažké ochorenie poručiteľa v období od januára 2018 až do mája 2018. Jednalo sa o dostatok priestoru a času, kde ak by bol chcel poručiteľ riešiť nejaké pre neho sporné veci, bol by svoju vôľu za účasti žalovaného a žalobcov - pred nimi všetkými - bez akýchkoľvek pochyb prejavil. Nikdy tak nespravil, i keď sa všetci zúčastnení o skutočnostiach, ktoré sú v súčasnosti predmetom súdneho konania spoločne viackrát rozprávali (a to bez akýchkoľvek náznakov spornosti v akomkoľvek slova zmysle zo strany ktorejkoľvek strany). Žalovanému naďalej ostáva nepochopiteľným, prečo sa žalobcovia, ak mali akékoľvek pochybnosti, o vysvetlenie nezaujímal priamo u svojho otca v čase keď tento ešte žil, keď boli alebo mohli byť všetci spoločne.

4.4. Z hmotnoprávneho hľadiska je možné nároky žalobcov voči žalovanému rozdeliť do dvoch častí a to

Ad 1) nárok na úhradu kúpnej ceny 4 300,- eur, kde sa podľa názoru žalovaného v konaní pred súdom prvej inštancie dostatočným spôsobom osvedčil, že kúpna zmluva bola uzatváraná prostredníctvom realitnej kancelárie, ktorá sprostredkovala kúpu a predaj dotknutých nehnuteľností a do rúk a prostredníctvom ktorej bola uhradená pôvodným vlastníkom, manželom K. kúpna cena vo výške 4 300,- eur práve žalovaným. Rovnako tak žalovaný vysvetlil a osvedčil okolnosti a dôvody, prečo došlo k zmene Preambuly Kúpnej zmluvy a k zmene osoby kupujúceho, ktorý nehnuteľnosti od pôvodných vlastníkov odkúpil. Žalobcovia nič z tvrdení žalovaného nerozporovali a nepopreli, rovnako tak nepredložili žiaden dôkaz, že by kúpnu cenu manželom K., pôvodným vlastníkom, bol uhradil porúčiteľ a nie za porúčiteľa žalovaný. Pri prevode nehnuteľnosti z osoby Michala Nemca na osobu žalovaného bola kúpna cena uhradená započítaním v prvom momente kedy sa pohľadávky strán stretli - čo sa stalo ku dňu podpisu kúpnej zmluvy 4.1.2017, o čom žalovaný predložil listinné dôkazy. Všetko uvedené (rozumej uzrokovanie strán kúpnej zmluvy o vysporiadaní vzájomných nárokov) bolo aj dôvodom toho, že kupujúci (žalovaný) nežiadal od Predávajúceho (poručiteľa) v zmysle Časti III bodu 4 druhá veta Kúpnej zmluvy „vydanie čestného vyhlásenia o zaplatení kúpnej ceny - ktoré bol predávajúci povinný vydať iba na požiadanie kupujúceho“ - nebolo prečo zo strany žalovaného potvrdenie žiadať, všetci zúčastnení konali v dobrej viere, že vzťahy medzi nimi boli a sú vysporiadané.

Ad 2) nárok na vrátenia „pôžičky 7 000,- eur“. Žalovaný preukázaným spôsobom 18.12.2018 zdokladoval, že po dohode s neb. N. Y. realizoval Ohlásenie drobnej stavby na obci Veľká Lodina, dal vypracovať projekt pripojenia, dal vypracovať rozpočet prác a dodávok vrátane prehľadu rozpočtových nákladov jednak pre seba a jednak pre otca žalobcov a zabezpečil dodávateľa na realizáciu prác. Otec žalobcov bol vždy o všetkom informovaný, všetko sa dialo na jeho žiadosť a s jeho súhlasom. Porúčiteľ súhlasil s realizáciou diela, s podmienkami jeho vykonania a aj s cenou za takto vykonané dielo, že by tomu tak nebolo, žalobcovia nepredložili žiaden dôkaz a ani takéto skutočnosti (o nesúhlase) netvrdili. Nie je pravdou, že žalobcovia sa o opisovaných skutočnostiach a o dôkazoch predložených žalovaným v konaní dozvedeli až po podaní žaloby. Žalovaný až v rámci svojho vyjadrenia k žalobe doložil dôkazy tom, že riadne a včas reagoval na pokus žalobcov o mimosúdne vysporiadanie veci, ktorým v reakcii na ich podanie uviedol všetky skutočnosti a zaslal všetky listinné podklady, ktoré boli predkladané neskôr súdu titulom jeho vyjadrenia k žalobe. K celej veci žalovaný považuje za potrebné uviesť, že neb. otec žalobcov nemal za svojho života žiadne obmedzenia svojej spôsobilosti, rozhodoval počas svojho života sám a sám počas svojho života prijímal (akékoľvek) rozhodnutia - bolo rozhodnutím a vôľou neb. otca žalobcov, že tento bez akýchkoľvek pochyb zriadenie elektrickej prípojky na svojom pozemku chcel a dojednal sa aj na podmienkach jej realizácie. V zmysle jeho vôle a jeho požiadaviek bola elektrická prípojka zriadená, je funkčná a je viditeľná aj voľným okom.

4.5.Z procesného hľadiska je súd vždy viazaný procesným návrhom žalobcov, ich petitom. Vzhľadom na uvedené považoval a považuje naďalej žalovaný petit žaloby za zmätočný a právne neakceptovateľný - okrem iného aj napr. z dôvodu, že ak majú uplatňované nároky patriť do dedičstva, nie je možné vyhovieť petitu, ktorý žiada priznať žalobcom právo voči žalovanému spoločne a nerozdielne - kedy podľa § 513 Občianskeho Zákonníka môže byť dlžník zaviazaný rozhodnutím súdu na rovnaké plnenie niekoľkým veriteľom iba v prípade ak to pripúšťa zákon. Keďže žalobcovia svoje nároky odvíjajú od nárokov porúčiteľa - ich otca, je nutné uviesť, že Občiansky zákonník má v časti dedenia kogentnú úpravu, podľa ktorej dedičia v I. skupine dedia rovným dielom - vyhovieť petitu „spoločne a nerozdielne“ preto nie je právne možné (odhliadnuc od skutočnosti, že v čase rozhodovania súd u prvej inštancie nebolo zrejmé, kto je dedičom prípadných pohľadávok).

4.6.Zhrnúc uvedené žalovaný plne zotrváva na svojich doterajších prednesoch a vyjadreniach a žiada, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice II, sp. zn. 10C 40/2019 v súlade s § 387 CSP v celom rozsahu potvrdil. Žalovaný žiada priznať náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5.1.Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podali žalobcovia v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

5.2.Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného

vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

6.1. Žalobcovia ako odvolatelia vo veci uplatnili odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. d), f), h) CSP CSP.

6.2. Odvolací súd po preskúmaní obsahu odvolania, rozhodnutia súdu a konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu konštatuje, že žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

7.1. Žalobcovia namietali, že súd sa nevysporiadal dostatočne s tým, že ak finančné prostriedky boli použité na výstavbu elektrickej prípojky žalovaný bol povinný ich zúčtovať, lebo inak došlo k bezdôvodnému obohateniu.

7.2. K uvedenej námietke odvolací súd uvádza, že súd posúdil vzťah medzi otcom žalobcov a žalovaným ako vzťah založený na základe príkaznej zmluvy, v ktorom otec žalobcov mal byť v postavení príkazcu a žalovaný v postavení príkazníka. Vychádzajúc z § 728 OZ bol teda otec žalobcov povinný poskytnúť primerané prostriedky na splnenie príkazu (elektrickej prípojky) a nahradiť náklady potrebné a užitočné vynaložené a podľa § 730 poskytnúť odmenu, ak bola dohodnutá.

7.3. Súd v bode 59. odôvodnenia rozhodnutia správne uzavrel, že žalobcovia nemajú právny titul, na základe ktorého by mohli namietat' výšku nákladov.

7.4. Odvolací súd dodáva, že vzťah, ktorý vznikol za života otca žalobcov, zanikol vykonaním úkonu (realizáciou prípojky), čiže v čase smrti otca žalobcov už neexistoval. Je taktiež vylúčené, aby žalobcovia ako dedičia zasahovali alebo upravovali obsah dohody, ktorá existovala (aj zanikla) medzi otcom žalobcov a žalovaným, lebo sa im zdá cena za realizáciu prípojky vysoká. V kontexte s uvedeným je nutné uzavrieť, že práce súvisiace s elektrickou prípojkou boli vykonané za života otca žalobcov, ktorý jediný mohol namietat' ich cenu a kvalitu, čo sa evidentne nestalo, otcovi žalobcov nevznikol žiaden nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a keďže v čase smrti poručiteľa neexistoval, žalobcovia sa ho nemôžu domáhať z dôvodu absencie titulu na jeho vydanie.

7.5. Námietky žalobcov týkajúce sa rôznych dátumov a povolení vo vzťahu k realizácii elektrickej prípojky sú irelevantné vzhľadom na skutočnosť, že prípojka bola žalovaným zrealizovaná a žalobcovia nepreukázali, aby bola zaplatená inak ako platbami, ktorých sa domáhajú v tomto konaní.

8.1. Žalobcovia rovnako nesúhlasia so závermi súdu, ktorý vykonal vo vzťahu ku kúpnej cene za predávanú nehnuteľnosť.

8.2. Odvolací súd sa v tejto časti stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktoré majú logický základ a žalobcovia sa len domnievajú, že k zápočtu vzájomných plnení medzi ich otcom a žalovaným nemohlo dôjsť a túto domnienku odvodzujú z finančných problémov žalovaného a vyhláseného konkurzu na jeho majetok.

8.3. Žalobcovia, ale žiadnymi relevantnými dôkazmi nepreukázali, že k zápočtu dôjsť nemohlo, nepreukázali, aby ich otec zaplatil kúpnu cenu K.Á. K. titulom kúpnej zmluvy z 22.9.2016, naopak od žalovaného, ktorý túto skutočnosť preukázal.

9. Ďalšie skutočnosti uvádzané žalobcami v podanom odvolaní, nemajú vplyv na právne a skutkové posúdenie prejednávanej veci (kedy bol podaný návrh na vklad do katastra, resp. vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného), preto sa odvolací súd nimi nezaoberal.

10. Odvolací súd zdieľa aj právny názor súdu prvej inštancie vyslovený v bode 62. odôvodnenia.

11.1. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

11.2. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11.3. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

11.4. Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

11.5. Žalobcovia nemali v odvolacom konaní úspech, preto náhrada trov odvolacieho konania bola priznaná žalovanému v plnom rozsahu.

12. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).